

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt. negyedévre 2 frt. 50 kr., egy hóra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:

Rudnyánszky Gyula.

Kiadó tulajdonos:

Kutasi Imre.

Szerkesztőség: Nagy-Hatvan-utca 1564. sz. Dr. Dusóczky hám

Kiadóhivatal: Negytemplom-tér, 318. sz. Sz. Nagy Károly hám

Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel

Egyes szám 4 kr.

A debreczeni szinkör kérdése.

Örvendve konstatáljuk, hogy a debreczeni szinkör kérdéséhez többen hozzászóltak és igyekeztek a maguk álláspontját okokkal és okoskodásokkal támogatni.

Ebből is látható, hogy a nagy közönség élénk figyelemmel kíséri a debreczeni nyári szinkör ügyét.

Fájdalom azonban a kérdés még mindig csak kérdés. Emlékszünk rá, jó régen, vagy két hónappal ezelőtt oly ülésről adtunk hírt, mely ülésen a lelkes hazafiak elhatározták, hogy a szinkört okvetlenül föl kell építeni, még pedig oly hamarosan, hogy a debreczeni szintársulatnak már az idén itthon legyen állandó nyári hajléka s ne kellessék Thespis kordeját tolva kelletlen vándor-útra kelni. Ám, bármily lelkes is volt akkor a hangulat, ösmerve a városi bizottságosak és a belügyminiszteri fontoskodósi eljárás összes csinját-binját, mi előre tudtuk, hogy abból a gyors fölépítésből nem lesz semmi.

És ime már nyílnak, nyiladoznak a márcziusi ibolyák és a debreczeni nyári szinkör kérdésében még mindig csak odáig birtak haladni az illetéke és illetéktelen körök, hogy hát hová is kellene majd azt a szinkört építeni?

A ki a debreczeni helyi viszonyokat jól ösméri, mind azt mondja, hogy a debreczeni színház vállalkozó igazgatójára

nézve a lehető legválságosabb gondolat és fölötte nagy kockázással járó terv a nyári szinkörnek a nagyerdőbe való építése. És mi kimondjuk nyíltan, hogy a kik a szinkört mindenáron a nagyerdőbe akarják kivinni, azok nem annyira a debreczeni színháznak és a magyar színészet állandósításának, mint inkább a nagyerdőnek barátai.

Ezer példa bizonyítja, hogy a hová a nép sétálni, üdülni jár, ott nem marad estére. A budapesti városligetbe vasárnaponként ötvenezer, nem ritkán százezer ember megy ki s ebből az óriási tömegből a városligeti szinkörnek néha alig akad száz-százötven vendége.

Már pedig azt csak el kell ismernie még a legzivisebb debreczeni benszülöttnek is, hogy a mi nagyerdőnk helyzete még kedvezőtlenebb, mint a fővárosi városligeté!

A nagyerdőben épülő szinkörbe szertünk csak délutáni, látványos és nagyon olcsó népeladásokkal lehetne közönséget vonzani. Ha azonban a debreczeni színház igazgatósága ilyesmire vállalkoznék, akkor nyárra egészen külön új társulatot kellene szervezni, kibővitve trapézművészekkel, bakugrókkal, késnyelőkkel és modern klisnigekkel. De hová tenné akkor a téli társulatát? Azzal talán vándorolni menne Nyíregyházára, Köpeczre és Bagosra?

Mi előre meg merjük jósolni, hogy a debreczeni színház igazgatóit a nagyerdőn épülő szinkör mindig bele fogja a

bukásba sodorni s akármilyen fényes anyagi eredményű lesz is a téli szezon, a nyári nagyerdősdi a szép eredménynek mindenkor nyakát szegi.

Tudjuk azt, hogy a kik nálunk színházak vezetésével foglalkoznak, magukat csalhatatlanoknak képzelik. De a debreczeni szinigazgatóságról mégse hiszszük, hogy elvakultságból a nyári szinkörnek a nagyerdőbe való építésével mint ránézve komoly veszedelmű tervvel nem állana el-lentében!

A nyári szinkört csakis a város központjához közel lehet fölépíteni.

Mindenesetre a legalkalmasabb hely volna erre a célra a Margit-fürdő. Ez ellen csak az a kifogásunk, hogy magántulajdon. És a városnak igen bajos, sőt bizonyos körülmények közt veszedelmes is közcélra szánt épületet magánbirtokon emelni. De ha a kérdésnek ezt a részét nem feszegetjük, tagadhatatlan, hogy a Margit-fürdő tájéka mintegy rendeltetve van arra, hogy ott épüljön a szinkör. Mert a nagyerdőből hazatérő közönség éppugy megállapodhatik ott a szini előadás kedvéért, a mint a közönség városban maradt része viszont kimehet oda.

Ezért mi nagyon is megfontolandónak tartjuk a nyári szinkör hováépítésének kérdését és kérjük a döntő köröket, hogy hallgassanak meg minden szakvéleményt, vessenek mértékre minden tényezőt, hogy a fölépülő nyári szinkör ne legyen fölösleges teher a város nyakán és nagy nyűg a debreczeni színház vállalkozó igazgatóinak utjában, hanem legyen

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Írta: Rudnyánszky Gyula.

1.

Van egy csodás könyvem: az ő két szeme,
A jó Isten minden titkával tele;
Nyílt könyv az előttem, olvasom sokat, —
Onnan írom ki a legszebb sorokat.

2.

Ha elvesztenélek,
Holtig keresnélek,
S ha megtalálnálak,
Az egész világrért
Oda nem adnálak!

Te édes, te drága!
Életem virága,
Örök üdvösségem,
Te vagy az áldásom,
Te a dicsőségem!

3.

Az első csókot, melyet adsz,
Rejtelmes félhomályban add.
Szemérmesen, hogy szem ne lássa,
Mint égi bűvölet varázsa
Érintse ajkad ajkamat.

S az első édes csók után,
Szemünk lehunyva csöndesen,
Hadd sejszük a valót álomnak,
A míg fejünkre rózsát fonnak
Tündérid, boldog szerelem!

4.

Csillagos ég ragyogása
A te szelid szemed mása.
A te szemed, édes szemed
Ugy ragyog a szívem felett
Messzeségben, sötétségben,
Mint a csillag fönn az égen.

Csillagoknak lehullása —
A te tüzes ajkad mása.
A te ajkad, édes ajkad
Akármennyi csókot adhat:
Csillag is hull gyakran, régen...
S ragyog az ég teljességben.

A szívek regéje.

— Szeretsz?

— Nem! szól pajkos ingerkedéssel a leány, pedig sötét, ragyogó szeméből azt olvashatná az a bohó fiú: örökké! Hanem ő a helyett durczásan fordul el, elbocsátva a kezében nyugvó kis kezét.

— Szeretsz? — kérdi utána hajolva epedő tekintettel a lány.

— Nem! felel rá a durva visszhang a duzzogó ifju morcos ajkairól.

— Igazán mondta?

— Kérdésben a felelet.

— Kár volt előbb nem mondania.

— Most se késő.

Ez elég udvariatlan, félvállról odavetett válaszokra a lány is hátat fordít, fejét tenyerébe hajtva néz maga elé... lábainál a porba egy picziny bogár futkos, a leány egy-egy lábmozgására meg-megiramodik, meg visszakerül... úgy elnézi azt a bogárkát: eltápossa-e vagy hadd éljen?.. az a parányi jószág ott ödöng egyre — és ő nem tapodta el...

— Hogy ne unja magát — törli meg a hosszú halgatást az ifju — mondok egy mesét.

— Roppant áldozat tőle érettem, mesélő bácsikám! — de azt hiszem sejtem, hova fog célozni az ábrándos mese.

— Hova?

valóban az, a minnek a debreczeni hazafias lelkesedés szánta s a miért áldozatot hozni érdemes: a debreczeni színészetnek állandósítását biztosító múzsacsarnok, melynek oltáráról mindenkor fölfelé szálljon a debreczeni áldozók tömjénfüstje.

(R. Gy.)

— **Országgyűlés.** A képviselőház ülése március 24-én. A felirati vita véget ért s megtörtént a szavazás is. A ház többsége a kormány-párt felirati javaslatát fogadta el. A részletes tárgyalásnál Bokross Elek előadó megtette indítványát a felirat azon mondatának módosítására nézve, melyet az ellenzék kifogásolt. — Az indítványt az egész ház vita nélkül fogadta el. Ez már az ellenzék győzelme. Az utolsó zárbeszédet különben az ellenzék részéről Ugron Gábor tartotta s igen fényes parlamenti sikerrel. Ugron sok frappans igazságot mondott és több ízben nagy sikerrel vágott vissza a többség soraiból jött zajra és közbeszólásra. Különösen szép volt az a hasonlata, melyben Görögország hanyatlását festette, a római fenhatósággal szemben. Utána gróf Szapáry miniszterelnök szólt fel, hogy a zárbeszédre feleljen; beszéde igen szűk keretben mozgott; újból védte a kormány-párti választások tisztaságát s vádolta az ellenzékét, mely a hivatalnoki pressziót szintén igénybe vette. De Melczér Géza azonnal megczáfolta a miniszterelnök állítását. — A miniszterelnök Eötvössel szemben megígérte, hogy az országban szervezni fogja a szabadelvű köröket; és kijelentette, hogy a kormány programja a temesvári beszédben van kifejezve s hogy most, mikor a választási láz már elmúlt, hozzá kell látni a munkához és a képviselőház hozzáláthat a kuriai birakodásról szóló javaslat tárgyalásához. Végül a miniszterelnök súlyt fektetett a kormány és a többség összetartására. Ez volt a miniszterelnök beszéde, melyet a többség zajosan megjelzött. A költéségyvetés általános vitája jövő szerdán fog kezdődni.

— **Uj képviselők.** A tegnapi pótválasztások közül az alábbi hírek szerint a pécsi és szombathelyi választások eredményéről van már tudomásunk. Mindkét kerület Baross Gábor miniszter volt és ma mindkét kerületben egyhárgulag nemzeti párti képviselő választattott. Szombathelyen Ernusz Kelemen, Pécsen Erreth János. A csornai kerületben Linder György, a nemzeti párt

— Egy csalfa leányról szól, s egy hü szerelmű, lovagról, nemde?
— És ha úgy van?
— Olyan én is tudok, szól kaczagva a leány.

— Kiváncsi vagyok a csalfa lovag és a hü leány meséjére.

— Igen, azokról mesélek — mond szemrehányó tekintettel a leány.

— Fül vagyok, veti oda a még mindig duzzogó ifju.

— Hát hallja.

— Volt egyszer egy ország, úgy hívták, hogy Arany ország, arany hegyei a felhőkig nyultak, folyói medrében arany volt a fővény, arany a hullám s arany halak fürödtek benne. Az ország királyát is Arany-királynak hívták, egyetlen fiának meg arany vitéz volt a neve. Arany vitéz egyszer lovaglásában meglátott egy leányt, nem szép volt és mégis egy látásra beleszeretett.

— Szép volt! — szól közbe az ifju.

— Várja végére — folytatá a leány — Aranyvitéz megtudta, hogy annak a leánynak az apja az ő király apjának a szolgálatában áll, elment hát hozzá és megkérte tőle a leányt. Az apa odaadta. De a leány nemet mondott, mert nem szerette a gazdag Aranyvitézt, egy mást szeretett, egy ifjut, ki szintén a király udvarához tartozott s dallal vidítá az öreg beteges királyt. Pedig nem érdemelte, hogy szeresse: csunya, duzzogó, féltékeny fiu volt. (Itt a mesélő leány szünetet tartva feddő, de mégis szerelemtől olvadó tekintettel nézett az ifjura.)

— Mért szerette akkor? — kérdezé az.

— Egy csalfa leányról szól, s egy hü szerelmű, lovagról, nemde?
— És ha úgy van?
— Olyan én is tudok, szól kaczagva a leány.

— Kiváncsi vagyok a csalfa lovag és a hü leány meséjére.

— Igen, azokról mesélek — mond szemrehányó tekintettel a leány.

— Fül vagyok, veti oda a még mindig duzzogó ifju.

— Hát hallja.

— Volt egyszer egy ország, úgy hívták, hogy Arany ország, arany hegyei a felhőkig nyultak, folyói medrében arany volt a fővény, arany a hullám s arany halak fürödtek benne. Az ország királyát is Arany-királynak hívták, egyetlen fiának meg arany vitéz volt a neve. Arany vitéz egyszer lovaglásában meglátott egy leányt, nem szép volt és mégis egy látásra beleszeretett.

— Szép volt! — szól közbe az ifju.

— Várja végére — folytatá a leány — Aranyvitéz megtudta, hogy annak a leánynak az apja az ő király apjának a szolgálatában áll, elment hát hozzá és megkérte tőle a leányt. Az apa odaadta. De a leány nemet mondott, mert nem szerette a gazdag Aranyvitézt, egy mást szeretett, egy ifjut, ki szintén a király udvarához tartozott s dallal vidítá az öreg beteges királyt. Pedig nem érdemelte, hogy szeresse: csunya, duzzogó, féltékeny fiu volt. (Itt a mesélő leány szünetet tartva feddő, de mégis szerelemtől olvadó tekintettel nézett az ifjura.)

— Mért szerette akkor? — kérdezé az.

jelöltje oly nagy többségben van Tórs Kálmán függetlenségi jelölttel szemben, hogy Linder megválasztatása kétségtelen. A budavári kerületben a déli órákig Falk Miksa volt többségben Mátyus Arisztid felett; ha Falk Miksa a győztes, a nemzeti párt igen tekintélyes minoritásra számíthat az I. kerületben. Győr-szigetben, mely Csávolszky kerülete volt, a kormánypárt jelöltje van többségben Csátár Zsigmond ellenében.

— **A budapesti érseki helynök.** Egy bécsi lapjelentése szerint a herceggimus a budapesti érseki helynökségre, melynek felállítását a szent István társulatban mondott beszédében jelezte Markus Gyula címzetes püspököt nevezi ki. A vicariatushoz több kanonokat neveznek ki a budapesti egyetemi tanárok és plébánosok közül. Különös, hogy a primási udvari híreit bécsi lapok kezdik először kürtölni.

— **Affair Eötvös Károly és gróf Andrassy Tivadar közt.** A képviselőház ülésén, a felirati vita zárbeszédei közben újabb képviselői affair keletkezett. A szereplők Eötvös Károly és gróf Andrassy Tivadar. A dolog úgy történt, hogy Eötvös Károly a függetlenségi és 48-as párti felirati javaslata mellett tartott zárbeszédében megemlékezett a véderővitáról és arról a beszédről is, melyet gróf Andrassy Gyula mondott akkor a főrendi házban. Szólt a beszédnek egy súlyos kijelentéséről, a melynek rugóját bármennyire kereste, még sem tudta megtalálni. Aztán így folytatta:

Nem is tudtam magamnak más megoldást találni, mint, hogy azon emlékezetében is tiszteletreméltó államférfiu vagy egészszen elvesztette itélő tehetőségének képességeit, midőn ezt mondta: (Mozgás a jobboldalon. Felkiáltások a szélső baloldalon: Miért ne? Mindenki megvénül!) vagy pedig a bécsikatonai köröket akarta figyelmeztetni arra, hogy a mi a nemzet jogait illeti, az 1867-iki rendelkezés kiszámíthatatlan nemzedékeken keresztül meg nem változtható.

Eötvös beszéde rövid idővel ezután véget ért és az elnök az ülést öt percre felfüggesztette. A szünet alatt Andrassy Tivadar gróf, kire az idézett szavak látható hatással voltak, odament Eötvös Károlyhoz és hangosan így szólt hozzá:

— Megboldogult atyámnak utolsó órájában is több itélőképessége volt, mint önnek.

— Az meglehet, — felelte Etvös — de ön annak megítélésére nem illetékes.

Andrassy: Elvállalja ezért ön a felelőséget?

— Miért? . . . Azt a leány maga se tudta. Mikor Arany-király meghallotta, hogy az udvari ember leánya nem akar a fia felesége lenni — mikor a Gyémánt király leánya is hozzá ment volna Arany vitézhez — megharagudott, de mégis adott három napi gondolkozási időt a leánynak.

— És a leány mit határozott? kérdi kíváncsian megfordulva az ifju.

— Mit? — Az apja, anyja váltig hajtották hogy a király kegyéből kiesnek, hogy milyen nagy szerenese egy szegény leánynak a gazdag Arany-vitéz, de . . .

— De?

A leány azt mondta, csak egyszer hadd beszélhessen még azzal, a kit szeret.

— És?

— És úgy történt de még nem határozott . . .

— Nincs tovább? kérdezi az ifju.

— Nincs felel az fájó sóhajjal.

— Lássá ezt a mesét én is tudom, de kihagyott belőle, hát én kipótolom.

— Halljuk.

— Az arany király dalnokát nagyon szerette régen egy más leány, a ki az arany hegyeken túl lakott a Zasországba, a ki szép volt, mint a rózsás hajnal.

— Nem igaz rut volt!

— Hát legyen rut ha jobban ismerte: a dalnok is szerette egy kicsit.

— Kicsit? szólt ismét közbe a beszélő arczát vizsgálva a lány.

— Igen kicsit míg nem látta a másikat, a kire Arany-vitéz vetette a szemét.

— Persze — mondá Eötvös — és ezzel véget ért az izgatott szóváltás, melynek közéleti tanúi voltak gróf Károlyi Gábor, Viktor István és Kiss Albert képviselők. Kevéssel ezután Rohonczy Gedeon és Bokross Elek kereste fel Eötvös Károlyt, mint Andrassy Tivadar megbízottjai. Értesülésünk szerint Eötvös még nem nevezte meg a maga megbízottait.

— **Uj főispán.** Abauj-Tornamegye főispánja Darvas Imre — mint a félhivatalos „P. L.” jelenti — állásától visszalép és helyére utódaul Dókus Ernőt, a s.-a. ujhelyi kerület orsz. képviselőjét nevezi ki.

Debreczen tervez . . .

Debreczen, márcz. 24.

Igen! Debreczen város csak tervez, szépet szükségeset akkor, midőn kimondotta, hogy új város házáat akar építtetni, vagyis, két emeletre építi föl a jelenlegit, alkalmassá alakítván azt át arra, hogy képes legyen nem csak a mostani nagy létszámú összes tisztviselői osztályokat, de a későbbi években természetesen felszaporodandó s népesbé válandókat is befogadni.

A terv, az egész városban örömmel és elismeréssel fogadtatott mindenki által, mert magában az a tény, hogy egy szép palotával szaporodik a város főtere, már ez képes áldozatra hajlítani Debreczen város külföldben is minden szépért lelkesülő s adózó polgárát.

Az pedig, hogy a városi összes hivatalok egy helyen összpontosíttassanak, az sine qua nonja a jó közigazgatásnak, már pedig eddig legalább az ellenkezőjének hírében városunk nem áll. A közönség érdeke, az ellenőrzés könnyebbé mintegy ráutalják a külföldben is kikerülhetetlenül építkezésre a várost, mit annyival inkább is könnyű eszközölni, mert több mint 200 ezer forint lett e célra összegyűjtve a házi pénztár minden különösebb megerőltetése nélkül, a mi páratlanul áll az összes hazai városok budgetjében.

El is tervezték az illetékes körök már azt nagyon szépen, hogy ez és az a hivatal hova tétessék, hány szobába helyeztessék el, a mérnöki hivatal dolgozik is szépen a terveken s

Hanem, mikor azt meglátta, azt igazán megszerette.

— Igazán?

— Igazán; mikor az öreg királynak énekelt is, nem dicsőségről, győzelmi babérról, dali hősookról zengett a dala, hanem tündér szép leányról édes szerelemről énekelt neki; s az öreg királynak az még jobban tetszett, mint a régi nóták. — Hanem az a másik leány azt mondta egyszer a dalnok ifjunak: ha egykor mást fogsz szeretni: kérdezd meg tőle, jobban szeret-e mint én; ha jobban, ha lelsz olyan lányt heted-hét országig elfeledhetsz.

— S elfeledte?

— Mikor három napi gondolkozási idő ki volt tűzve annak a leánynak, a kinek a kezét Arany vitéz megkérde: a dalnok elment hozzá — folytatá közelébb húzódva az ifju — megkérdezni tőle: jobban szereti-e mint az a másik leány.

— És mit felelt?

— Még nem felelt — szól az ifju a lány keze után nyélva ki azt nem vonta el.

— Fog felelni?

— Ha már három nap letelt és határozott — szól esdőleg az ifju, ajkaihoz vonva az odaengedett kezét; s szeméből egy forró könny hullt arra.

A lány odahajtja fejét az ifju keblére, s égő ajkaival odalehelli a választ a fölé hajló ifju ajkaira; határozott, azt mondja — jobban.

— Az a parányj bogárka úgy meg futkos ott lábaiknál s nem fél hogy eltapodják.

T. J.

már arról is hírdetni rá a látniok kell a nagyon-nagyon nem lett kell elhárítottassék.

Azaz, h... illetékes körök mellett senki szerint a város oldala földszintnek elhelyezve építésének.

Már pedig átalakításához fogházi helyisérintünk épp munkálatokat.

Igaz, hogy sunkban sok i

igazságúlyel összekötte

fogházat is, kivánságok köz

ben, hogy ha ezzel is közpo

Magyarországn

kormányt kegy

a várost, mely

bet áldozza: l

ügyi palota fö

tésével, melyne

lye akárhogy

És ime a

kedik ránk, pe

közt olvastuk,

tesünkba érke

mondják azt a

csak ott vagy

a hol Mád vár

bérlője.

Pedig hát

münkre ég, ha

e téren való h

kodést.

Arra szán

főlépített az i

kir. fogházat,

sen akkor, a m

elodázni lehet

A szükség

nem is végleg

ható intézked

A debrec

lebb 120—140

egyharmad rés

nos, tehát ezek

mennyire lehet

pedig nem leh

elhelyezhetők,

uróságokra és

hogy hol tart

A mi a k

pár óra elitél

illeti, ezekre

hogy egy alkal

rendeztetik be

a régi, akár a

van oldva a k

Mert arról

e században fő

a megfelelő fog

szeged fordított

már 1872-ben

a bérletre kiad

rint volna let

Azt pedig

már arról is beszélnek, hogy ide s tova kifogják hirdetni rá a pályázatot a mikor látjuk, illetve látniok kell a tervezőknek, hogy van ám egy nagyon-nagyon nehéz akadály, mely ez ideig nem lett kellő figyelembe véve, hogy idejében elháríttassék.

Azaz, hogy volt biz arról igen sokszor szó illetékes körökben, de hát tulságos jó remények mellett senki sem képzelte, hogy az a tény, miszerint a városház udvarán, illetve annak keleti oldala földszintjén a kir. fogház helyiségei vannak elhelyezve, akadály legyen a városház felépítésének.

Már pedig, ha a városház kiépítéséhez, illetve átalakításához hozzáfogni akarnak, első teendő a fogházi helyiségeket máshova tenni, miután szerintünk épp ott kell megkezdeni az átalakítási munkálatokat.

Igaz, hogy régóta hangoztatják már városunkban sok igaz ok alapján szükségességét az igazságügyi palota fölépítésének, melylyel összeköttetésbe levőnek tervezték a királyi fogházat is, de hát ezt mindig csak a jámbor kívánságok közt hagytuk szerepelni azon reményben, hogy ha már megkaptuk a kir. táblát, ha ezzel is központja lett már városunk északkeleti Magyarországnak, hát valószínűleg ránk derül a kormány kegyességének egy fényes sugára s azt a várost, mely ha áldozni kell, mindig a legtöbbet áldozza: hát meglepi, ha nem is az igazságügyi palota fölépítésével, de a kir. fogház létesítésével, melynek semmiféle czimen sem lehet helye akárhogy vesszük is a városházában.

És ime az a fényes sugár csak nem ereszkedik ránk, pedig hát jól értesült lapok hírei közt olvastuk, hogy a fenti czélból körutazást tevő miniszteri tanácsos Aradról holnap városunkba érkezik tanácskozás végett s mióta mondják azt a holnapot, mindig ma van, mindig csak ott vagyunk, — legalább e tekintetben — a hol Mád városának közbecsülésben álló regále bérlője.

Pedig hát a dolog alighanem erősen a körünkre ég, ha még se látjuk idején valónak az e téren való halaszthatatlan és határozott intézkedést.

Arra számítani, hogy az igazságügyminiszter fölépített az igazságügyi palotát, vagy csak a kir. fogházat, ma már nem lehet; nem különösen akkor, a midőn a városház kiépítésének ügyét elodázni lehetetlenné vált.

A szükség azonban segíthet bennünket, ha nem is végleges, de ideiglenes és mégis elfogadható intézkedésekben.

A debreczeni kir. fogház létszáma legföllebb 120—140 egyénből szokott állani s ezeknek egyharmad része, végérvényesen elítélt fogoly, — nos, tehát ezekre nézve azt kell kérni, hogy a mennyire lehet, a h.-bőszörményi, a mennyiben pedig nem lehet, más kir. fogházakban legyenek elhelyezhetők, mert végre is az igen tisztelt raburaságokra és rabhölgyekre nézve igen mindegy, hogy hol tartásuk a rájuk kiszabott sziesztát.

A mi a kisebb időre — pár hétre, csekély pár óra elítélt s a vizsgálati fogságban levőket illeti, ezekre nézve könnyű intézkedni azáltal, hogy egy alkalmas helyen, megfelelő fogház rendeztetik be részökre s ilyenül kínálkozik akár a régi, akár a kadas-utcai kórház s ezzel megvan oldva a kérdés egy pár esztendőre.

Mert arról sem szabad letenni, hogy még e században fölépüljön az igazságügyi palotánk a megfelelő fogházzal együtt, hisz elég szép összeget fordított e célra ugyis Debreczen s ha már 1872-ben fölépítették volna, 20 év óta csak a bérletre kiadott pénzzel, legalább 180 ezer forint volna letörlesztve a bekerülési költségből!

Azt pedig nem lehet engedni, hogy város-

házunk annyira kívánatos kiépítése és átalakítása még továbbra is halasztassék, éppen a fogház miatt.

Sem a hatóság, sem a közönség nincs abban a helyzetben, hogy várjunk. Várunk mi másban eleget s vártunk e tekintetben is sokat.

Semmi kétségünk nem lehet tehát abban, hogy érdemes hatóságunk azon üdvös, szép és czélszerű terve, mely a városháza átalakítását illeti, keresztül ne vitessék. Az a kis akadály csak éleszsze és ne lankaszsa a dicséretes irányu buzgalmat!

—t—o.

A Comenius ünnepehez.

Ama nagy szellemek közül, kik az emberiség jólétének előmozdítására fordították minden erejüket s ennek szentelték minden tehetségüket, csak igen kevésnek jutott osztályrészül az a kegy, hogy eszméik győzedelmét megérhessék. Legtöbben sirba szállottak a nélkül, hogy fáradozásuknak eredményét láthatták volna és csak a reményt vitték magukkal, hogy nem élhettek hiába, hogy munkálkodásuk a jövőben bizonyára az emberiség javára fog szolgálni.

E sokak közül való volt Comenius Ámos János is, kinek háromszázadik születésnapját e hó 27-ik napján ünnepli meg főiskolánk és vele az egész művelt világ.

Hazánk tanítósa szintén megünnepli e napot, főlelevenítvén a nagy paedagogus emlékét, a ki először hangoztatta, hogy az iskolaoktatás áldásában a nép minden rétegének részesülnie kell. Comenius hazánkban is működött s idegen léte a magyarokat anyanyelvük ápolására, magyar nyelvű tankönyvek írására buzdította.

Comenius Ámos János 1592-ben Nivniczen (Morvaország) született. Korán árvaságra jutván, nélkülöznie kellett a szülői szeretet melegét. — Gyámja, kinek kötelessége lett volna neveléséről gondoskodni, keveset törődött vele s csak tizenhat éves korában juthatott a latin iskolába. — Rendkívül szorgalma és tehetsége által azonban az elmulasztottakat, csakhamar helyrehozta és négy év múlva már — a herborni egyetemen a theológiát hallgatta.

Nagy befolyással volt itt reá Alstedius, ki mellesleg legyen említve, Gyulafehérvárott, mint tanár működött. Két év múlva a heidelbergi egyetem hallgatója volt, hol tanulmányait befejezván, Prerauban rektor lett. Itt azonban csak addig maradt, míg pappá szenteltek, midőn a fulneki cseh-morva egyházközség lelkészévé választotta és egyszersmind megbizta az ottani iskola vezetésével. Három évet töltött itt, tanítva és tanulva, ekkor aztán kénytelen volt e helyet odahagyni.

Ebben az időben dühöngött ugyanis a harmincz éves háború és Fulneket 1621-ben felgyújtották a spanyol csapatok, melyek II. Ferdinánd segélyére jöttek. Ez alkalommal Comenius könyvtára és kéziratái — a lángok martalékává lettek.

Ez azonban nem volt az egyedüli csapás, mely őt érte, sokkal súlyosabban nehezedett rá az a császári parancs, mely a protestáns lelkészeket hivataluktól megfosztotta. Comenius ekkor egy főrangú hitsorsosánál talált menhelyet; itt sem volt azonban sokáig nyugta, mert egy újabb császári parancs folytán, mely valamennyi protestánt kiutasított az országból, végképp elhagyta hazáját és Lengyelországba ment, hol Lissa városában telepedett meg.

Itt írta meg egyik főmunkáját „Janua linguarum reserata“ (a nyelvek feltárt ajtaja) czim alatt. E könyvet, mely, mint czime is mutatja, a nyelvek tanításával foglalkozik, 12 európai s több ázsiai nyelvre fordították le és azt mondják róla, hogy annak idejében a legelterjedtebb könyv volt a biblián kívül. Természetesen Comenius neve is ismertté lett, a hol művét csak olvasták, minek folytán Angol-, Francia- és Svédországból kapott meghívást az ottani iskolák reformálása végett. Ő az angolok meghívását fogadta el, azonban a kedvezőtlenül alakult politikai viszonyok miatt csakhar odahagyta Angliát és hitfelei beleegyezésével elfogadta a svéd kanzellár Oxenstierna által megújított meghívást.

Hat évig tartózkodott Svédhonban, mely idő alatt a svéd iskolákat rendezte és azok számára hat tankönyvet írt, azután visszatért Lissába, hol azonban hitfelekezetét a szétzüllés küszöbén találván, elfogadta Lorántffy Zsuzsanna (Rákóczy György erdélyi fejedelem özvegye) meghívását és Sárospatakra jött az ottani iskola újjászervezése végett. Itt írta meg az „Orbis pietus“ (festett világ) czimű könyvét, melyben a világnak megmutatta, hogy hogyan kell szemléletileg oktatni. Ez volt a legelső képes gyermekkönyv.

Sárospatakon könyvtárt és nyomdát létesített és kiadott több tankönyvet. Mint már fentebb is említém, honfitársainkat a tudomány és magyar nyelv ápolására buzdította. „Magyar nemzetem oda törekedjél, hogy legyenek magyar nyelvű tankönyveid. Gazdagítsd hazádat jó és bölcs, de ne csak latin, hanem saját nyelveden írt tankönyvekkel is!“ mondá egyik beszédében. Comeniusnak azonban Sárospatakon sem volt maradása, mert meghasonlott a Rákóczy-családdal.

A meghasonlás oka egy emlékirat volt, melyet Comenius II. Rákóczy György erdélyi fejedelemhez „Gentis felicitas“ (Népek boldogsága) czim alatt intézett, melyben felszólítja a fejedelmet, hogy fogjon fegyvert az elnyomott vallás érdekében. A szelidlelkű Lorántffy Zsuzsanna nem szívesen látta fiának ily veszedelmes vállalatba való unszolását és Comeniusnak 1654-ben el kellett hagynia Sárospatakot és ismét Lissába ment. Itt újabb csapást mért reá a végzet. A protestánsok és katolikusok közt ugyanis zavar ütött ki, a város felgyújtott, mely alkalommal Comenius könyvei, kéziratái és minden vagyona elpusztult. Ez időtől kezdve örömtelenül bolyongott, végre Amsterdamban telepedett meg, hol 1671-ben nyolczvan éves korában meghalt. Holttestét Amsterdamból Nardenbe vitték, hol valószínűleg a pestis-járvány idejében közös sirba temették.

Nem tudjuk, hogy porai hol pihennek, de elvei, melyeket több mint kilenczven művében kifejtett és az életben alkalmazott, mindig mérvadóak lesznek és követésre fognak találni a gondolkodó emberek körében, mert hiszen éppen az volt főtevése, hogy kiküszöbölje a gépiességet és gondolkodni, kutatni tanítsa az emberiséget.

A. S.

Különlélek.

* **A király legújabb arczképe.** Pestmegye közgyűlése elhatározta, hogy székházának díszterme számára Benczur Gyula festő által lefesteti a király arczképét. Beniczky Ferencz főispán a napokban, a kihallgatás alkalmával ezt az elhatározását tudatta ő felségével, a ki kijelentette, hogy szívesen ül a művésznek, hogy őt lefesthesse. A főudvarmesteri hivatal Benczurt ma arról értesítette, hogy a király pénteken megjelen műtermében. A király, mint értesülünk, a szt. István-rend lovagjainak díszöltönyében festeti le magát.

* **A kaszárnya falai mögött.** Az utóbbi napokban, rövid négy nap alatt, nem kevesebb mint három öngyilkosság történt a várbeli Ferdinánd-kaszárnyában, mely öngyilkosságoknak oka a főlebbvalók tulszigoru bánásmódja volt. Az öngyilkos katonák egyike Vernel János budapesti születésű közlegény, a ki kijelentette, hogy szívesen ül a művésznek, hogy őt lefesthesse. A főudvarmesteri hivatal Benczurt ma arról értesítette, hogy a király pénteken megjelen műtermében. A király, mint értesülünk, a szt. István-rend lovagjainak díszöltönyében festeti le magát.

* **Meggyilkolt leány.** Nagyvárad levelezőnk írja nekünk: Almaszeg hegyvölgyes határában, a rengetegben, az avaron feküdvé, halva találtak egy tizenhat éves leányt. Arca összekarmolva, nyakán körültekerve kötője, orrán ütés nyomai. Aljas merénylet után megölték. Falubeliek nem ismerik.

* **A szerelmes pinczér.** Az elmúlt nyáron történt, hogy a magyar arisztokráciának egyik tagja, L. báróné — ki állandóan Bécsben lakik — serdülő leányával üdülés végett egy magyar fürdőhelyre utazott. Ott a szállodai szobapinczér

csakhamar beleszeretett a csinos fiatal leányba s udvarolni kezdett. Udvarlását persze senki sem vette komolyan. Midőn a bárónó ismét visszatért Bécsbe, a pinczértől levelet kapott, melyben a grófkisasszony kezét kéri. A levelet azonban, melyet több, egyre sürgetőbb levél követett, figyelmen kívül hagyták, és hogy a botrányt kikerüljék, még a rendőrséget sem értesítették az esetről. Néhány nap előtt azonban a bárónó imét levelet kapott a pinczértől, melyben tudatta, hogy Bécsbe jön s ha a baroness kezét megtagadják, először őt, azután önmagát lövi agyon. A báró erre a rendőrségnél megtette a feljelentést. A pinczér vasárnap este Budapestről csakugyan megérkezett s a bárónó lakása elé hajtatott, hol azonban a reá váró detektívek letartóztatták. A pinczér, kinél semmiféle fegyvert nem találtak, valószínűleg elmezavart.

*** Verekedés a templomban.** Párisban a főbeszédtárgyát most az a nagy verekedés képezi, mely szerdán az esti prédikáció alatt támadt a Saint-Marry templomban. Egy községtanácsos már mult kedden tiltakozott az ellen, hogy a pap a templomban gyalázza a forradalmat s a köztársaságot. Ugyanez a községtanácsos szerdán megint elment a templomba, de már többet magával s mikor Lemoigne jezsuita-páter megint a szociális-kérdést kezdte fejtegetni, szörnyű botrány keletkezett. Nevettek, füttyöltek, énekeltek, mire egy szolga lecsavarta a gázt. Erre a sötétben nagy dulakodás támadt, ajtókat, padokat dobáltak a szószerkehez, honnan a pap elmenekült s helyét egy szociálista szónok foglalta el. Végül forradalmi dalokat énekeltek. A községtanácsban indítványozni fogják, hogy vagy csukják be a templomot, vagy tiltsák ki onnan a politikát.

Városi ügyek.

A gazdasági és intéző bizottság Bécszler Lajos gazdasági tanácsnok elnöklété alatt tegnapi délután 3 órakor a városháza kis termében ülést tartott, melynek tárgyát a jószágok Hortobágyra kihajtási idejének megállapítása képezte. A sertések és lovak jövő hó 4-én hajthatók ki; a pásztorok már előző napon künn lenni tartoznak. — Minthogy azonban a sertések már márczius hó végével az erdősegek közt kihajthatók, a városi tanács megkereszteti, hogy a sertéseknek az erdősegeken maradására jövő hó 3-ikáig adjon engedélyt. A szarvasmarhák kihajtására határozat ez idő szerint nem hozott.

Új építkezések. A város mérnöki hivatalába ujjában a következő, építkezések iránt való kérvények érkeztek be: Nagy Gábor Csillag utca 2682. sz. a. faljavitás iránt; Polgári Bálint Nap utca 2491. sz. a. terv szerinti építkezés; Varga István Nyil utca 3113. sz. a. új építkezés; Keneszl István mester utca 1124. sz. a. terv szerint építkezés; Diószegi János Péterfia utca 877. sz. a. épületjavítás iránt való kérvénye, mely tegnap kedvezően intéztetett el; Széles Sándor Timár utca 2305. sz. a. határvonal megállapítás iránt; Beker László Szt. Anna utca 2520. új építkezés; Drucker Mór Kádas utca 1859. sz. a. új építkezés.

Hová építsük a nyári szinkört?

(Ez is vélemény.)

Tekintetes szerkesztő uram! Már hogy megtiszteltem becses személyit, mer hogy magam is színházlátó vónék, vagy mi? hát, mondok így magamba, nekem is van egy szavállatom aho a kérdéshe hová ipicsék azt a nyári micsodát.

Hát csak a mondó vagyok, hogy dicsirem a tanács eszit! Mer hát micsoda beszid mán a, hogy aszongya Kiss József uram ú kigyelme az tennapi ujságjukba, hogy hát izé... a város estállóba ipicsék a teátrummot — vagy hogy a fekébe hijják az urak!

Mir azir, hogy hát nagyobb tekintéllel legyen a nemes tanács a városi nipsigre, mint a lúra, meg a pógárság bitang jószágára, a ki naponta behajtodik oda.

Hát oszténg a pógármester ú nacscsága, meg nemzetes szenátor uraimék fertál órákat várokozsanak a hintóra, mig valamék úca virgöl elóáll? Már mint hogy ha az estállót kitennék

valahova. No meg oszt a bilyogozni való marhát tanácsnok uraimékkal együtt hordhatnánk egyik város szilírül a másikra, mikor annak a város közepin kell lenni. Azok a szegény dedós gyerekek jószágot se látnának többet.

Hát én csak a tanácsho' adom a szavállatomat. Vigyik ki azt a teátrummot az erdőre, ne legyen itt útba. Háiszzen a város fogja tán ípítettni? Mi köze aho Kiss József uramnak meg a többinek, hogy nem fognak bele járni? Az a színész dilektor meg ne jáczik, ha nincs kinek. Kerül ide nyáron más komédiás is, a mejik a pizt csalja.

Hogy hát a színész uraknak messzére van oda kijárni? — Hát lakjanak kint a villákba, vagy mi a fekébe? A közönsigne meg ha nincs pize kocsi, nem muszáj oda gyalog se kimeni!

A meg mán ípenteg fura beszid, az erkölcsössigtől filteni a nagyerdőt.

Hát már csak írják ki az én szavállatomat is. A szerkesztő úr okos ember, lehet hogy más nízette van, de mán én csak ebben a dologban sem akarok a nemes tanácsul megkülömbözni. A ki vagyok tisztelet tudással

Bugyi Sándor,
nyugalmozott tadjigás és
pinteki színházjáró.

Debreczeni pletyka.

(Épp olyan igaz, mint a tegnapi.)

A multkor, már jó multkor, elibem kerül az öreg Karajos Márton, pityókosan, jó kedvvel.

— Lelkem, keresztkomám uram, — aszongya, az úristen is fölsegíti lelke kedves keresztkomám uramat, békítsen ki a feleségemmel, mert szent ucsce, én már egy hét óta nem merek feléje nézni a portám tájékának... Jaj, jaj bizony testemnek, lelke, édes keresztkomám uram, mert kikaparja az az asszony a testbéli szememet, aszondta, mert egy kis pálinkára kaptam a „későn gyütt“ korcsmárosnál. Jaj pedig édes lelke, kedves keresztkomám uram, kihal a familiám, se gyereke, semmim... az a szép Karajos nemzetség... az... izé...

Szegény öreg Karajos bátyám; csak vigasztaltam, hogy így, meg úgy... De hát a pityókos ember konokul megmarad az állapotában. Nem vigasztalódik egy könnyen.

Csak néztem azt a tántorgó öregot, elkeseredett arcával. A zavaros szemekből végig permetezett a könnyű kipirult arcán: megsajnálta.

— Segitek a baján, komám — mondok — kibékitem a feleségével, csak idejét kell várni; sorjával!

Most már nem is permetezett, hanem valószággal ömlött a könnyű az öreg szeméből.

— Nagy jót cselekszik bizony mondom, lelke, kedves keresztkomám uram, megszolgalom a fáradságát... Az én mennybéli szenteség pátrónusom áldja meg sok jókkal kedves keresztkomám uram, tegye meg mindjárt, mert ki nem állom sokáig ezt a seki-sebe dolgot.

Mondok, nálánézek hát annak a boszorkánynak. Megyek a ház felé, messziről látszott a tüzeg-tüz a padkán, hallatszott valami ropogástéle. Gondoltam: ez most a vizet fűti, amivel az urát leforrázza, ha arra talál járni. Nem mertem már üres szóval visszatérni, mert ha kijózanodik az öreg Karajos, még majd haragot tart ellenem is, mért hogy olyan pipotya voltam. Neki mentem a háznak. Hát egy gyönyörű fiatal menyecske ugyan csak pattogtatja a tengerit a tűz fölött rostán, mikor belepek. Kevés rózsáját de sok domóját hagyott, az ropogott olyan puffanósan.

Nagy feneket keritettem a dolognak. Hogy így meg úgy. Hogy a falu roszbán nézi a dolgot, mert az öreg Karajos folyton iszik, garázda lesz. Eliszsa a két köblös földjét, aztán marad is, nem is... Meg hogy így... meg amugy... kihal a Karajos nemzetség, pedig azért nagy kár, mert harmadagon a szeles nyelvű püspökkel is atyafiságot tarthat. Bizony kár lenne ilyen szép nemzetséget, mint ez a Karajos-nemzetség.

A menyecske csak duzzog, kerülgeti a szót, de csak nem vág belé. A padkán kialudt a tűz, csak igazgatja, szítja, fujja, végre csak ismét lobbot vetett.

— De hiszen, kiveszhet az ő tőle bátran! — szólt halkkal a menyecske.

Gondolkoztam ezen egy darabig. Hogy vajon mi is az, amit most az a tüzes szemű menyecske mondott. Szidás-e, pironzó-e, vagy sajnalkozás, sóhajtás? Hát eszembe jut, hogy: nini, hiszen ez az én lelke keresztkomám már vén ember! Az bizony meglehet, hogy a menyecske bátran megszorulhat mellette. Ezen segíteni kell, mert különben ki nem békül az öreggel.

És vigasztalni kezdtem. Hogy ez az állapot nála megmásul, csak okosan kell eszelni a dolgot. Az öregnek meg gondját kell viselni. Piritott szalonát reggelre. Nem akart megérteni a menyecske. Aszondja, csak kárba vesz a jó szándék; tudja ő azt, próbálta is, de az öreg nem tud már erőre jutni.

Kezdtém aztán magyarázni a dolgot a menyecskének. Hogy a látszat végett kell ezt tenni, a többit majd nyélbe ütöm én a házbékesség kedviért. Addig magyaráztam, míg a menyecske csakugyan megértette.

Mentem aztán, mint aki jól végezte a dolgot. Hát az öreg Karajos a Moka felül tántorog elém.

— Rendbe van már komám, — szólok oda neki. — csak menjen kend haza bátorságosan, ne féljen, megbékélt már az asszony.

No aztán furcsa volt, a mint az öreg Karajos ott megtelt, mikor ezt hallotta. Ott nyomban parolát fogott velem és a hogy volt, nem tuám örömeben-e, vagy a „későn gyütt“ pálinkája tette, végig hemperedett a nagy sárban. Ugy kellett kiemelni belőle. Fölkecmezgett nagy nehezen és ment hazafelé.

Minden lépten csókolta a házak falát. Nyilván azt gondolta, tán a felesége. Roppant csokolózatnékja lehetett a sok koplalás után.

Nem tudom, miben egyeztek a feleségével; csak azt hallottam, hogy az öreg, mióta hazakerült, még többet iszik. Nyilván az erejét gyűjti...

Tegnap, hogy a faluban lődörgök, a tógánál elém kerül meg-meg az öreg Karajos. Már messziről látszott hogy rendes állapotjába van. A szemei kidüllettek, az arcza szederjes-vörös volt; úgy nézet ki, mint a ki pálinkát ivott, de sokat.

Mikor meglátott, igyekezett volna felém egyenesen. de nem tudott. Csak nyult mentében folyton a házak falához. Mosolygott laposan, mint akinek jókedve van.

— Hm... hm... kedves keresztkomám uram lel... kem. Megköszönöm szépen a jószívűség... gét... Megemberelem egy meszely törkölyvel... Hej lelke kedves komám... mán-uram, jól van a dolog! Kibékült az asszony!...

Aztán a karomba kapaszkodott és odahajolva a fülemhez, azt sugta, hogy:

— Azt mondta az asszony, nem kell félni, nem vész már ki a Karajos-nemzetség!...

Passapartout.

NAPI HIREK.

Határidő naptár.

Nagy sétahangverseny vasárnap és ünneppont d. u. 6 órakor a Margit-fürdőben.

Muzeum a kollegiumban a közönség számára nyitva van vasárnaponként 10-től 12-ig délelőtt.

Anyakönyvtár a kollegiumban a közönségnek nyitva pénteken 11-től 12-ig.

Nyitványos olvasoterem a kollegiumban, hétfőn szerdán, azombaton d. u. 3-6-ig.

A kir. itélő tábla hivatalos órái d. e. 8-12-ig d. u. 2-5 óráig. — Az igtató, kiadó hivatal és az irattár nyitva d. e. 9-11, d. u. 3-4 óra közt; vasárnap és ünneppnap d. e. 10-11 óra közt.

Színház. Naponként péntek kivételével, este 7 órakor előadás.

Márcz. 24. A debreczeni pinczerek, kávéosok, vendéglősök tea estélye a Margit-fürdőben.

Márcz. 26. A kereskedelmi akadémia ifjuságának hangversenye a Margit-fürdőben.

Márcz. 27. A debreczeni helyi vasút rénszvéntársaság közgyűlése de. 10 órakor a városi háza uagytanácsstermében.

Márcz. 27. Az iparos ifjak önképző egyesületének közgyűlése d. u. 2 órakor saját egyesületi helyiségében.

Márcz. 27. Az ev. ref. egyház tanácsstermében lelkes választás.

— Király

sege kedden voltak hivatalos II-ik kerületben a király Ferenc cercle alkalmán Ferenc megm letét képviseli, Debreczen város la d! " A képv Király ő felség Debreczen város épületet készült a király most vissza. "Mondj szolt a király szép emlékeim kedves napoka tortól, hogy m közgazdaságiba galmasan? " azonnal hozzá örülök." Ezzel különben most színben, mint volt. Egészség

— Virá

m a y n é M rosunk ösme vésznoje a jöv irtuk — m e s á t. A kiáll szül, a város s ugy a maga s növendékei sikerét akarja helyének: D e

A kiállítás k r a j c z á r h d i j mellett. totítsa, 500 d ki, a melylyel kik ilyen kedv e m l e k - j u t melyeknek mű tehetők.

A kiállítás remekei lesznek Lesznek köztül d a u l : album t retek, tükkörker fali csokrok, ké díszek, virágok pok, kalapdis mindennemű s tetlenségig h eserepes virág " Sz i r m urnó virágkiál detén is nagy közönsége, az fokra fog hágy annak megnyi De a ma tola s meghor deklódest, mer lására min c De b r e c z e

— A ny

vasut üzletvez sére, hogy a l építsük a és Kiss Józ s adata, hogy a állithat ki, té igazgatóság a évi jelentésben csit készített 16 kocsit kép melyekben ez

— Hely

ban „N a g y hogy a város bizottsági köz gári biztos utján, és hogy pályázik P á v sen volt a pá

— **Király Ferencz dr. a királynál.** Ő felsége kedden udvari ebédet adott, melyen 38-an voltak hivatalosak. Köztük volt Debreczen város II-ik kerületének országgyűlési képviselője, Király Ferencz dr. is, a kit a király a szokásos cerele alkalmával szintén megszólított. Király Ferencz megmondta, hogy Debreczen II-ik kerületét képviseli, mire Ő felsége így szólt: „Ah Debreczen, ujabban nagyon halad!” A képviselő további felvilágosításaira a Király Ő felsége emítette, hogy értesülése szerint Debreczen városa most több nagyszabású középületet készül emelni. Debreczen látogatására a király most is szívesen és örömmel gondol vissza. „Mondja meg a jó debreczenieknek, — szólta a király dr. Királyhoz — hogy mindig szép emlékeim közt fogom őrizni a debreczeni kedves napokat.” Ezután megkérdezte Király doktortól, hogy melyik szakbizottságban van? „A közgazdaságiban, felség!” — „Dolgoznak-e szorgalmasan?” „Mihelyt a budgetet letárgyaljuk, azonnal hozzá látunk a munkához.” „Ennek örülök.” Ezzel a kihallgatás véget ért. Ő felsége különben most igen jó színben van, sokkal jobb színben, mint két évvel ezelőtt Debreczenben volt. Egészsége kitűnő.

— **Virágkiállítás Debreczenben.** Szirmai Mészáros Justin urnó, városunk ösmert s általában kedvelt művésznője a jövő hóban — mint már többször irtuk — megnyitja virágkiállítását. A kiállítás, melyre már hónapok óta készül, a városháza nagytermében fog rendezetni s úgy a maga művészi — valamint tanítványai s növendékei munkáival öt évi fáradozásainak sikerét akarja bemutatni, kedvencz tartózkodási helyének: Debreczennek.

A kiállítás ápril 8-án veszi kezdetét, 20 krajczárban megállapított belépti díj mellett. Hogy pedig kiállításának sikerét biztosítsa, 500 darab egy forintos jegyet bocsájti ki, a melylyel a látogatók közül mindannyian, kik ilyen kedvezményjegyet vásárolnak, egy-egy emlékjutalom tárgyat fognak kapni, melyeknek műértéke 5, 10, 15, 20 stb. forintba tehető.

A kiállítandó tárgyak mindmennyi műremekai lesznek a művirágkészítés művészetének. Lesznek köztük igen szép szobadiszek, mint például: albumtakarók, salon-asztaltakarók, képretek, tükörkeretek, diszvánkosok, legyező diszek, fali csokrok, keztyűtartók, kelengye-átkötők, lámpadiszek, virágkosarak, virág-állványdisz, virágkalapok, kalapdiszek. — Ezenkívül látni fogunk ott mindennemű s faju virágcsokrokat a felismerhetlenségig hű virágcsokrokat, pl. rózsatöveket, cserepes virágokat díszes virágvázában.

Szirmai Mészáros Justin urnó virágkiállítására már a tervezgetés kezdetén is nagy érdeklődést mutatott városunk közönsége, az érdeklődés bizony a legmagasabb fokra fog hágni most, mikor biztosra jelezhetjük annak megnyitását.

De a magyarországi művirágkészítés apostola s meghonosítója méltán megérdemli az érdeklődést, mert ő rá, művészetére s virágkiállítására mindenkoron büszke lehet Debreczen.

— **A nyári kocsik.** Fölkérettünk a helyi vasut üzemeltetése részéről annak kijelentésére, hogy a lapunk szerdai számában „Hová építsük a nyári szinkört” czimmel és Kiss József aláírással ellátott cikknek az adata, hogy a helyi vasut csak három kocsit állíthat ki, tévedésen alapul; mert, mint azt az igazgatóság a lapunk tegnapi számában közölt évi jelentésben is említi, a társaság több új kocsit készített a műhelyében, úgy hogy a nyáron 16 kocsit képes személy-közlekedésre kiállítani, melyekben ezer embert el lehet helyezni.

— **Helyreigazítás.** Lapunk tegnapi számában „Nagy napok” czim alatt közöltük, hogy a városnak holnap megtartandó rendes bizottsági közgyűlésén a többek között egy polgári biztos állása is be fog tölteni választás útján, és hogy a többek között erre az állásra pályázik Pávay Imre is. E hírünkben tévesen volt a pályázó keresztneve jelezve, a mennyi-

ben nem Pávay Imre, hanem Pávay Gyula pályázik, ki már huzamosabb ideje ugyanily minőségben az I. kerületi kapitányságnál működik és kinek megválasztatása igen valószínű.

— **Nincs tűz.** Tegnap azt a hirt hoztuk, hogy tűz volt a városban, ami hát igaz is. Ma ismét jelezhetnénk egyet, — ha el nem tagadnák. A rendőrség értesült, hogy a Hatvan utca egy házában az este szobatűz volt; a rendőr tisztviselő egy tűzoltó kíséretében el is ment helyszínt szemlélni. — „Mit akarnak nálam”, pattog a házi asszony csipéjére illesztve két kezét és egész tűzzel harsogja a villámló szemek tűzétől hátráló rendőrség fülébe: „Bizony be nem teszi az én szobámba a lábát teremtett emberi lélek. Énnám soh'se volt tűz... — „De kérem”, szól a rendőrtisztviselő, — „én úgy tudom, hogy igenis Nagysádnál volt tűz, tehát...” „Énnám nem volt tűz és nincs is.” — A rendőrtiszt ránéz a fonnyadt idomu háziasszonyra, megcsóválja a fejét, odaint a tűzoltónak és udvariasan köszöntve az urnót, így szól: „Bizony gyérünk innen; itt már csak ugyan nincs tűz.” Visszament a hivatalba és azt jelentette Végh Gyula kapitánynak, hogy a vizsgálat nem sikerült; nincs ott tűz, de azt bizonyára meri állítani, hogy volt.

— **Hivatalos órák.** A debreczeni m. kir. fővármihatalnál folyó évi Április hó 1-től a hivatalos órák reggeli 8 órától délután 2-ig tartanak.

— **A Jóska inas** megunta a dikicsét, de különösen megunta a majszer lábszóját. Kapja tehát magát és neki indul ország-világra; a majszer „aranyos leányzó”-jának a kérdésére, hogy mi világra szóló okból oldja le a kötényt derekáról, szélmalom-hajtó sóhajlással és elborult arcczal azt suttogja: „Megyek Rózsika, — egyenesen Amerikába.” El is ment a kapui. Erkékeny búcsút is mondott Rózsikának, azzal nyakába vette a mi régi világunkat és el-kivándorolt — egészen az utca sarkáig, a hol az éjjeli rendőrjárdát fülön csipte és vissza vezette a pangli mellé, rémes közelébe a dikicsnek, sámfának és lábszójának, de — Rózsikának is. Ez az egy vigasztaló az egészben ránézve.

— **Gazdasági szakmunkák pályázata.** Az orsz. magyar gazdasági egyesület pályázatot nyit: a gazdasági építész gyakorlati irányú kézikönyvére gazdasági gépismerttanra, a fejő juhász kézikönyvére, a hazai helyes földbért tárgyaló műre, a herfélék ismertetése, a gazdasági becsléstant felölölő munkára. A írendes díjazás nyomtatott ívenként 30 frt., ezenfelül, ha a bíráló bizottság a megbízatás alapján készült művet abszolút becsűnek itéli, a talajmívelési munkát a Kodolányi alapból 100 frttal, a herféléket ismertető művet pedig a Simunyák alapból 400 frt külön pályadíjjal jutalmazza. A pályázni kívánók a megirandó munka beosztását, terjedelmét s egy mintafejezetét május 16-ig küldjék be az egyesületnek könyvkiadó szerkesztőségébe.

— **Az ulánusok.** Szőke, kajla bajszú ulánusok egy szakasza marsolt keresztül-kasul a városban a napokban, élénk kíváncsiságot keltve megjelenésükkel. Nehogy tehát a közönség még tovább is kíváncsiaskodjék, eláruljuk, hogy ezek az ulánusok annak a hét lónak az elszállítását végezték a városban, melyeket a katonai lóvásárló bizottság Norman verteszeredes vezetése alatt, a napokban a salétrom-kaszárnyában összevásárolt.

— **Italok megvizsgálása.** Az első kerületi rendőrhatalóság ma a kerületi orvos által megvizsgáltatta a kerületében levő összes bormérő helyiségek, kávéházak és vendéglőkben kimérésé szánt italokat és azokat a helyiségeket, melyekben ezeket az italokat tartják. Minden rendben találtatott.

— **Az elveszett ablakszárny.** Ma a Czepléd utcán egy gazdátlan ablakszárny találtatott. Igazolt tulajdonosa a III. kerületi kapitányságnál átveheti.

— **A föltételesen szabadok.** A belügyminiszter rendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, hogy a föltételesen szabadlábra bocsátott fegyenczeket rendőri felügyelet alatt tartassa és szigoruan ügyeljen arra, hogy ezek a pontos időben jeientkezzenek.

— **Furcsa igazság az már, tekintetes úr!** Ezekkel a szavakkal állított ma be a II. kerületi kapitánysághoz egy hentesasszony. Jöndulattal kérdi a kapitány, hogy mi az, ami annyira felháborítja? — A derék hentesasszony egész indignálódva mondja: „Hát kérem tisztelettel, a jó füstölt kolbászokat, meg a sertéshusokat el tetszett tülem ízé, sikkasztani.” „Talán koboztam, lelkem” — szól közbe a kapitány. „No hát igenis, a rendőr elvitte, mert hát ízé, kérem, öreg volt a hus, meg ízé; hát aztán kérem, engem már megse bántet a tekintetes úr?” És ezzel a bugyellárisa után nyúlt. — A kapitány büntetés nélkül bocsátotta el.

— **Hány rabunk van.** A közigazgatási fogházban, a mint azt a hivatalos rapport jelenti, a mai napon tizenhét személyből álló társaság pihen.

— **Az inségesek javára.** A rendőrség az árvamegyei inségesek javára házanként való gyűjtéssel a Hatvan-utcán 47 frt 16 krt gyűjtött és ezzel a gyűjtést bevégezte.

— **Tea-estély.** A debreczeni pinczér-egylet sikerült tea-estélyt rendezett a „Margit“-fürdő nagytermében. A jelenvolt vendégek fesztelen jó kedvvel rakták a táncot reggelig.

— **A nagy tarka kutya.** Közönséges szerelmi történet volt ez, amilyent mindennap csomóstól lehet hallani a kapitányságnál. Nem is az benne az érdekes, hanem a nagy kutya. Tudniillik egy öreges, bánatba burkolt férfi lépett be, fényesre tisztogatott csizmákban s hosszú hajjal s amelyet minden természetes izlés ellenére a nyakából fésült a feje tetejére. Megállott. Előbb egy laposat tekintett az íróasztal alá, majd pár pillanatig a pádimentumot vette figyelembe s azután fejét, balkezét s jobb lábát egyidejűleg rázván csöndesen, mondá: „Baj uram.” Miután rendesen azzal szokás kezdeni itt az előadást, hogy baj van, ezen, bár hatásos kijelentés nem adódott válasz. Ismételte tehát: „Baj van!” „Ugyan?” A bajszával egyetemben lekonyultak az ajkszélei s busan integetvén a fejével, igenelt rá. „Az ám.” Zsebkendőjét a balkabátzsebből kivévé, szétvette, megösszehajtogatván ismét, a jobb zsebbe tette. Meglehetősen csönd volt, egy kósza napsugár bevászorgott az ablakon s szeliden ugrált a tintatartón. A férfi fölshajtott: „Baj, baj.” Az álla a kabátgallérba, ő maga pedig önmagába merült. A kapitány a piros plajbász másik végével lenyomkodván a pipában a hamut, résztvevőleg mondja: „Ugyan, ugyan... Ejnye...” A férfi állást változtatott, a mellénye felső gombjait begombolta s lerángatta a hosszú téli nyakravaló alsó csücskét. — „Gyere léjebb akasztófa — szól mérgesen a nyakravalónak. Azután észhez térvén, megint bus ábrázatot öltött és sóhajva felelt: „Dobizon csak...” Ahogy ez megtörtént, ismét csak állott, öntusakodásba elegendvén a szívével Komor pillanat volt ez uraim ott az adott helyen amint a közepén állott ezen férfi, bus lelke fenekére szállott. Hát aztán mi az a baj? A férfi előbbre lépett az egyik kezével a zsebében kotorászott, a másikat atyailag az aranyossarku törvénykönyveken nyugtatá az asztalszélen. S elfojtott haraggal kiáltott bele a levegőbe: „Rettentő nagy tarka kutya van a kertben, kapitány Uram!”... A többi aztán egészen közönséges vén emberes, fiatal asszonyos szerelmi történet volt, amilyent százával hallani az ilyen szívnyitogató tavaszi időben.

— **Milyen az ura?** Sokféle érdekes és eredeti szavat talál ki a mi népünk, amelyek csak úgy följegyzetlenül foszlanak bele a levegőbe. Nem utolsó köztük, mikor azt mondja a tanyai ember szóbeszéd közben: „ott voltam jelenleg tiz esztendeje”, amiben a „jelenleg” alatt azt érti, hogy jelen volt ott, de humorosabb ennél ez, a mely ma hangzott el a rendőrségnél. Pötyke menyecske illegett be a szobába. Valami panaszt adott elő, amiről jegyzőkönyvet vesz föl a bíró. „Van ura?” A kötőjét simogatva feleli az asszony: — Van énnekem! — Hites? — De hogy! Hitetlen.

— **Hurkaestély** lesz ma Weber I. sörccsarnokban, melyen egyik elsőrendű banda játszik.

Az inségesek javára.

Az árvamegyei inségesek javára ismét folytatunk be hozzánk adakozások. Midőn ezt nyugtázzuk, egyuttal felemlítjük, hogy az eddig befolyt pénzeket elküldöttük Sz m r e c s á n y i György Árvamegye főispánjához.

Mai gyűjtésünk a következő:
C. N. 1 frt; Moskovits Hermina 18 kr., Schrif Aranka 10 kr., Bereiner Fáni 10 kr., Lippe Gizella 10 kr., összesen: 1 frt 48 kr.

Legutóbbi kimutatásunk: 507 frt 46 kr.

Összes gyűjtésünk: 508 frt 94 kr.
Szíves olvasóinkat fölkérjük, hogy mindazok, kik az inségesek javára lapunk utján kívánnak még adakozni, adományait e hó végéig szíveskedjenek hozzánk beküldeni, mert a gyűjtést e hó végével beszüntetjük és jövő hó elején be fogjuk mutatni lapunkban Sz m r e c s á n y i György Árvamegye főispánja hivatalos nyugtáját az összes, általunk gyűjtött adakozásokról.

Színház.

* **A doktor bácsi.** L'Aronge Adolfnak ezt az élénk menetű vigjátékát összevágó, szép előadásban élveztük át. — Elsősorban Bácsné finom műanszírözását kell fölemlitenünk a doktorné szerepében. Rónaszékiné a tegnapi szalon-szerepben otthonosan érezte magát, játékaival mutatva, hogy előkelő, művészi felfogással még azt a hálátlan szerepet is meg lehet jól játszani. Kissné a gazdasszony szerepében discret, jóleső komikumot használt; még a segédzemélyzet is élénkséggel mozgott, tett-vett a színpadon, mi bizonyára a rendezőségnek is érdeme. A férisszereplők közül el nem mulaszthatjuk, hogy kiemeljük Rónaszéki, Balassa, Bács, Fenyvesi és Szendrei kitűnő alakításait. — Ma este népelőadásul „Falurossza” megy, melyben Barts Aranka játsza Finum Rózsit. Élénk érdeklődéssel nézünk elébe a tehetséges kis énekesnő eme kísérletének.

* **Thermidor-t,** Sardounak ezt a sokat emlegetett drámáját, a budapesti nemzeti színház rendkívül nagy sikerrel mutatta be tegnap. — Színházunk nagyban készül annak előadására, mint azt már megemlítettük e helyen, a társulat két új tagjával: A n g y a l l k á v a l és T o m p a Kálmánnal.

* **Vendégszereplések.** Kaffkáné Hegyesi Mari vendégjáték-ciklusa után, mint a színházról értesülünk, több neves művésznők és művésznők vendégjátékára készülnek. Eddig már többen megígérték vendégszereplésüket: Blaha L., P. Márkus Emilia, Ujházi Ede, Vizváry Gyula, Náda Ferencz.

Közgazdaság.

— **Gazdasági termékek árjegyzése.** A német országos gazdasági tanács legutóbbi ülésén a gazdasági termékek árjegyzésére vonatkozó több fontos határozatot hozott. Első sorban kívánatosnak mondották ki, hogy az állatok eladása illetve vásárlása elősúly szerint történjék s e végből minden községben marhamérlegek állítassanak fel, a történt elősúly szerint eladások az egyesületek közlönyeiben tétessenek közzé s e végből az érdekeltek figyelembe hívassék fel a berlini hízó marhakiállítás alkalmával eszközölt próbavágásokra. A második érdekes határozat az egységes gakona-árjegyzésre vonatkozik. A gazdasági tanács kijelenti, hogy a mostani árjegyzési mód sem közgazdasági, sem a mezőgazdaság érdekének szempontjából nem alkalmas, mivel nem nyújt tiszta képet a különböző gabonanelemeknek minőség szerint való átalakulásra. Az egységes gabonaárjegyzés céljából szükséges, hogy a német terményfőzsdéken egységes szállítási és minőségi követelmények legyenek érvényben s hogy a gabona minőségnyáinak megállapítására az új gabonamérők mindenütt alkalmaztassanak. A gazdasági tanács megbizta az elnökséget, hogy az itt említett reformok létesítése végett a német kormányval s az illető érdekeltekkel lépjen érintkezésbe.

— **Gabona-tőzsde.** Budapest márcz. 23. Buzát ma gyöngén kínálták, az irányzat szilárd maradt de mindössze néhány ezer métermázsa kelt el 5 krral magasabb áron. Tengeri 5 krral drágább. A határidőüzletben élénk forgalom volt. Hivatalos jegyzések dél után két órakor: Buza tavaszra — 9.46 pénz, 9.48 áru. Buza őszre 8.54 pénz, 8.55 áru. — Tengeri 1892. május-juniusra 5.15 pénz, 5.17 áru. — Zab tavaszra 5.72 pénz 5.74 áru. — Káposztarepce 1892. aug.—szep. 12.55 pénz, 12.45 áru. A délutáni gabonafőzsdén a határidő-üzletben jegyzünk: Buza 1892. őszre 8.50—8.65 forinton. — Tengeri 5.16—5.20 forinton. — Zab őszre 5.73—5.77 frton.

— **Sertésvásár.** Budapest-kőbányai sertés-kereskedelmi csarnok árjegyzése márcz. hó 23-án. Hízott sertésárak: I. Magyar első rendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgron felüli sulyban) 45 $\frac{1}{2}$ —46 $\frac{1}{2}$ krig. Öreg közép (páronként 300—400 klgr. sulyban) 45—46—krig. Fiatal nehéz páronként 320 klgron felüli sulyban 48—48 $\frac{1}{2}$ krig. Fiatal köz. (páronként 251—320 klgr. sulyban) 47—47 $\frac{1}{2}$ krig. Fiatal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) 47—48—krig. — II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgron felüli sulyban) 46—46 $\frac{1}{2}$ krig. Közép (páronként 220—280 klgr. sulyban) 46 $\frac{1}{2}$ —47 krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) 46 $\frac{1}{2}$ —48. krig. III. Romániai: Nehéz (páronként 260 klgron felüli sulyban) — krig. Közép (páronként 220—260 kgr. sulyban) — krig. Könnyű (páronként 220 klgr terjedő sulyban) — krig. IV. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klgron felüli sulyban) 46—47 $\frac{1}{2}$ krig. — Közép (páronként 220—260. klgr. sulyban) 45 $\frac{1}{2}$ —46 $\frac{1}{2}$ krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) 45—45. krig.

Sertésleltés m. 1892. év márcz. hó 21-én volt készlet 145.192 drb, 1892. márcz. hó 22-én felhajtott 2365 db, 1892. márcz. 22-én elszállított 789 drb, 1892. márcz. 23-án maradt készletben 146.768 db.

A hízott sertés üzletirányzata: változatlan.

Hivatalos árfolyamok.

(A budapesti áru- és értéktőzsdén 1892. márcz. 23. Távirati tudósítás.)	
Magyar aranyárjádék 4%	107.50
Magyar aranyárjádék	—
Magyar papírjádék 5%	102.—
Magyar vasuti kölcsön	115.50
Magyar keleti vasuti államk. I. kibocsátás	—
Magyar keleti vasuti államk. II. kibocsátás	—
Magyar keleti vasuti államk. III. kibocsátás	118.—
Horvát-szlavon földterhermentesítési kötv.	—
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	—
Magyar földterhermentesítési kötvény	—
Temes-bánati földterhermentesítési kötvény	—
Temesbánati földterherment. kötvény zárad.	—
Magyar szállódezmaváltság kötvény	—
Magyar földterherment. kötvény záradékkal	—
Magyar nyeremény sorsjegy-kölcsön	140.—
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	137.50
Osztrákjádék papirban	98.85
Osztrákjádék ezüstben	93.—
Osztrákjádék aranyban	100.—
1860-iki osztrák államsorsjegyek	140.—
Osztrák-magyar bankrészevény	1005.—
Magyar hitel-bankrészevény	134.50
Osztrák hitelintézeti-részevény	311.60
Ezüst	06.—
Cs. és kir. arany	5.55
20 frankos arany (Napoleon'or)	9.40
Német birodalmi márka	9.40
London (3 havi váltókért)	158.30
20 márkás arany	11.62

CSARNOK.

Margit.

Mintha csak tegnap történt volna. Bolond kedvem támadt, de most sem tudom mitől. A cigány huzta, a sashegyi bikavér csendesesen fogyott a barna palackból. Valami édes mámor, valami csendes ábránd szállta meg a lelkemet s viharos multam képe úgy tűnt fel előttem, mint menydörgés égháboru után a tarka szivárvány. Az a mult, az a zajos mult. Most csak egy szép színes kép mutatja, hogy egykor villámok csap-

kodtak benne. Ölő, zuzó, gyújtó villámok. Most teljes szélcsend van s hiába feszítné ki jó kedvem hajóm vitorláit, úgy sem mozdulna a vén bárka, a melyik lusta már és törékeny.

De mégis... mégis bolond kedvem támadt. A cigány huzta. A zene hatása alatt egymásután viharzott át lelkemen valami édes, valami kárhozatos emlék. A mámor szilajon kergette agyamban az indulatokat s ereimben lázasan lüktetett a vér. Valami csodálatos kábulat, valami szilaj érzet, valami fékezhetetlen vágy és csapongó jó kedv szállta meg a lelkemet.

Emlékezem. Egykor valamikor, régen... Józán öntudatom erős tusában állt szilaj indulataimmal. Lánccra verte őket, a melyről semmiféle mámor el nem szabadíthatja.

Ekkor még nem tudtam, hogy van egy erős, egy óriás erejű mámor, a mely erősebb a vasnál, hatalmasabb az észnél és régibb a világnál. Nem tudtam, hogy ezt az Isten mindenhatóságával bíró csodás dolgot, a szerelem mámorának nevezik...

Te megjelentél. Téged megláttalak. Te voltál az a kergetett ideál, a kit képzeletem teremtet, te voltál az a keresett lény, a kit álmaimban annyiszor láttam, te voltál az, a ki egyszerre lángra gyulasztád véretem, hogy az éjjen izzó szenvedélyvel...

Jól emlékszem, hogy sugár termeted, magas alakod úgy tűnt fel nekem, mint egy görög szobor plasztikus szépsége. Emlékszem azokra a villogó szemekre, a melyekben a pokol tüze örvényelt, emlékszem arra a tiszta arcra, melynek patyolatján keresztül láttam piros véreket, éreztem tüzes melegét ifju szerelmednek.

Margit! A te látásod egyszerre szaggatta szét a lánccokat, melyeket józán agyam indulataimra rakott. Ismét a régi lettem, ismét az a mamoros ficzko, a ki belekurjant a hegedűszóba; szenvedélyesen öleli és csokolja szeretőjét, szilaj gyönyörrel zuzza szét az üres palackot s szívvvel kaczag bolond mámorában. Ismét egy vad fiu lett belőlem,

A szerelem mámorára csordultig tölté szíve-met. Ugy éreztem, hogy szerelmem szomját nélkülöd a világ minden kéjes gyönyöre lecsillapítani nem tudná. Ejh! el kell altatni ezt a gyilkoló, ezt a kesergő, ezt az égető vágyat. El kell altatni gondolám magamban, mert még felperzseli gyilkos tüze a lelkemet. Elfordultam tőled, hogy ne lássalak s mint egy tivornyázó siheder, rakásra üritettem a poharakat. Azután huzattam azokat a duhaj nótákat, a melyek örült kábulatba ejtik a mamoros lelket... Feledni akartalak:

De Margit elfeledhet-e tégedet az, a ki egyszer látott. Elfeledhet-e, a ki szemeid búbájós tűzébe nézett, mennyi édes vágy van te-kintendő, mennyi ígézet van termeted összhang-jában, mennyi szépség egész valódban. A te szerelmed milyen mély, milyen édes, milyen szenvedélyes lehet; a te szerelmed milyen kábitó, milyen kéjes milyen részegítő lehet. A te szerelmed gyönyöre a boldogság kárhozata, mert bűnre csábít és kísértetbe visz... Noshát! Ki tudna téged elfeledni?

Hiába csitítottam őrzöngő kedvemét, hiába altattam a szesz mámorával bánatomat, hiába zugta siró nótáját fütembe a hegedű, mert nekem úgy tetszett, hogy előttem állasz és te ingerled szerelemre háborgó lelkemet; úgy tetszett, hogy a te szavadat hallom a hegedű édes zené-jében. Többé nem szabadulhattam a varázslattól, a melybe beleringatott szemeid bódító tüze; nem tudtam elfeledni a percz üdvét, melyet jelenlétéd okozott, s vergődő rabja lettem szerel-mednek.

Margit, tudod te, hogy miért szállt el kebl-emből egy csendes pillanatban az a mély sóhaj; tudod te, hogy miért rikoltottam fájdalmasan a zenébe; tudod, hogy miért sujtottam földhöz ittaz gyönyörrel kiürített poharamat. Láttad te mindezt, de eltitkoltad. Hiába dobtant meg a szíved, mert igyekeztél érzelmeidet titokban tartani, hiába érezted, hogy szenvedélyem viharzása hullámszába hozta a te véreket is, de nem akartad elárulni. Olyan voltál, mint egy rejtélyes dé-mon és egy remegő angyal. Titkolódtál előttem és féltél tőlem.

Még nem szerettél olyan szenvedélyes szerel-mel, a mely szétöri az előítélet minden korlátait, még csak tartózkodva, fontolgatva szer-rettel. Egyszer, később, mikor arra kértelek

hogy ne feledj
— fájdalmas k
tam, ekkor érez
dod te nagyon

Margit, b
ez a zene felid
zajos és olyan
... régen.

Ide

B
Hames és neje Bé
Kohn
Policzer
Gundelfingel
Herling
Fuchs
Mestics Bpest.
Bada
Demkó Várad,
Angol

Kanitz Géza
Ottlyk Pál
Misler Várad,
Foktú birtokos Sz
Konyai Mór Puszt
Jambor János Bpe
Ernfeld Almosd,
F e

Krefl Ferdinánd u
Teeshak Frigyes
Bocsány Tivadar
Klein
Vukovics utazó B
Ladory tanár Hely

F r o

Fischer Temesvár,
Lisy Lajos Beca,
Markovics Szatmár
Frugli Komárnm,
Gutfreund Bpest,
Schvarcz
Hacher
Rosenthal

DEBRECZ

II. Idény bérlet 21
(Páratlan
Péntek)

F

Holnap szombaton

M ü s o r.

Rickl

DE

ajánl val
magot, le
ezia és m
virágu lóh
és franczi

Bu

legjobb
továbbá g
festékeket

fűs

a legju
A temesva

marha-

az egyed
tem és el

rakomány

nyiségü

hogy ne feledj ei: szemeidben — felelet helyett — fájdalmas könyek csillantak fel. Ekkor tudtam, ekkor éreztem, hogy szeretsz . . . de tudod te nagyon jól, hogy már akkor késő volt.

Margit, bocsáss meg, de a bor mámora és ez a zene felidézi a multak viharát, a mely olyan zajos és olyan bolond volt egykor, valamikor . . . régen.

M—ly.

Idegenek névsora.

Bika szálloda.

Hames és neje Bécs,
Kohn „
Policzer „
Gundelfingel „
Herling „
Fucks „
Mesticz Bpest,
Bada „
Demkó Váradi,
Angol királynő szálloda.

Kanitz Géza „
Ottlyk Pál „
Miesler Váradi,
Feketi birtokos Szoboszló,
Konyai Mór Pusztadózsa,
Jámbor János Bpest,
Erfeld Álmosd,
Fehérlő szálloda.

Krefl Ferdinánd utazó Budapest,
Teschak Frigyes
Bocsánczy Tivadar „Somkut,
Klein „
Vukovics utazó Bécs,
Ladery tanár Helyben,

Frohner szálloda.

Fischer Temesvár,
Lisy Lajos Bécs,
Markovics Szatmár,
Fragli Komárnm,
Gutfreund Bpest,
Schvarcz „
Hacher „
Rosenthal „

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ

III. Idény bérlet 21. színet VIII. kis bérlet 21. színet.
(Páratlan.) (Páratlan.)
Pénteken 1892. Márczius hó 25-én
FALUROSSZA.

Holnap szombaton 1892. márc. hó 26-án páros bérletben
PEPITA.
Műsor. Vasárnap „Szökött katona“

Rickl József Zelmos

DEBRECZENBEN

ajánl valódi oberndorfi répa-
magot, legjobb minőségű fran-
czia és magyar luczerna, vörös
virágu lóhere, ugy szinte, angol-
és francia fűmagot.

Buza pácroláshoz
legjobb minőségű kékkövet,
továbbá gépolajat, olajban tört
festékeket, mindennemű

fűszerárukat

a legjutányosabb áron.

A temesvári és aradi tömörített

marha-trágya gyáráktól

az egyedüli tőraktárt átvet-
tem és elfogadok egész kocsi-
rakományra. ugy kisebb meny-
nyiségű megrendeléseket is.

Üzlet átalakítás miatt
minden cikk
mélyen leszállított áron
árusittatik.
KUNZ JÓZSEF ÉS TÁRSA.

Az Ondódon 10
hold föld eladó.

Széchenyi-utca 1812. sz.

A KÖZGAZDASÁGI BANK

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG

elad

sorsjegyeket részletfizetésre,

kedvező fizetési módzatok mellett.

Bővebb felvilágosítás az intézet helyiségeiben,
(Tisza-palota, Szabó Lajos fiai mellett) a hiva-
tatos órák alatt d. e. 9-től 1-ig, d. u. 3—5-ig,
készséggel nyujtatik.

(Helyi ügynökök sorsjegyek elárusítására alkalmazást nyernek.)

Üzlet megnyitás!

Van szerencsénk a n. é. közönség tudomására hozni, hogy az
eddig BEKE LÁSZLÓ czég alatt fennállott

női- és férfi- divatüzletet

átvettük s azt egészen ujjonnan rendeztük be.
Ajánljuk igen olcsó áruk mellett a legujabb divatu

NŐI TAVASZI- ÉS NYÁRI KALAPOKAT.

nap- és esőernyőket, derékfűzőket, legyezőket,
menyasszonyi koszorut és fátyolt, keztyüt,
női- és gyermek-harisnyákat, valódi szintartó kötő- és himző-pamutokat,
himző selymeket és minden e szakmába vágó rövidárut,
béliésneműeket.

Továbbá férfi- inggallér- és kszelőköt,
NYAKKENDŐKET, KALAPOKAT, KEZTYÜKET, HARISNYÁKAT
és ZSEBKENDŐKET.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve,
maradtunk tisztelettel

ERDÉLYI ÉS BUZÁGH,

bazár- és piacz-utca szegletén.

A Beke urtól átvett napernyőket és egyéb árukat 50% gyári áron
alól árusítjuk el.

P. & C. Habig keménykalap.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy czegléd-utcán a takarékpénztár épületében levő üzletemet feladom, csakis a nagy-károlyi üzletemet tartván fenn, czegléd-utcai üzlethelyiségemben levő összes tárgyak, u. m.:

férfi divatcikkek

nagyválasztékban,

FÉRFI- ÉS GYERMEK-KALAPOK, NYAKKENDŐK, esernyők, inggombok, pálczák stb.,

annyival is inkább olcsón árusítatnak el, mivel a bérleti szerződés május elsejére lejár.

Ugyanitt az üzleti berendezés, mely egészen új, eladó.

A n. é. közönség látogatását kéri

Varecska József.

Férfi divatcikkek.

Olcsó árak.

Gráci kalapok Pichler.

A tavaszi idényre

nagy választékban érkeztek raktárra:

DIVATOS NŐI RUHASZÖVETEK, fekete divatkelmék.

Mindennemü diszek.

Zephirek, Batiste, Atlas, Satin, mosó Voile-ok.

Gyermekfelöltők, Ruhácskák.

Napernyők.

BRASSÓI POSZTÓK,

melyeket igen olcsón árusítunk el.

SZABÓ LAJOS FIAI

Mintákat kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

Heti vásárookra.

A kereskedelemügyi miniszterium 83735. sz. a. leirata folytán, valamint Hajdumegye közgyűlésének 11/182. közgyűlési számú határozatára **Balmaz-Ujváros**on szeredai napokon tartandó heti vásárokon minden iparos szabadon árulhat.

Kaszanyitzky Endre

előbb

Kuhinka István K.

Debreczenben, főpiacz 1900.

Ajánlja a legnagyobb választékkal ujonnan berendezett

üveg, porcellán-, lámpa-, berndorfi alpacca, khina-ezüst evőszerek és konyhaeszközök nagy raktárát.

Üveg ivó és liquer készletek, porcellán evő-, kávé-, tea, fekete kávé és mosó készletek, Ditmár, Brüner és hazai gyármányu asztali és függő lámpák, nap-, meteor- és villám-égőkkel

gyári árak és pontos kiszolgáltat

mellett

Arjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.

Vidéki megrendelések a legnagyobb figyelemmel teljesítetnek.

Valódi francia és angol **SZERSZÁMOK**, minden iparághoz s minden darab mellett **jótállás.**

Rudvas, lemezek, vastartányok, legfinomabb öntött acélok és fémek.

Gazdasági, kerti.

HÁZI ÉS KONYHAFELSZERELÉSEK. Agyag és vaskályhák, konyhák és öntött vaslemezek.

Tizedes és egyensúly mérlegek legjobb minőségben.

„Kis óriás” kézi tengeri morzsoló **darabja 1.75.**

Tűz és betörés elleni **Pénzszekrények,** kirakat és ajtó-acéledőnyök. Legolcsóbb beszerzési forrás

TÓTH GYULA előbb **TÓTH LAJOS és Társa** vasnagykereske és Debreczen, városházában.

DEBRECZEN

Előttün

melyek a t

lasztások en

szertint a m

mánypárt t

ritották; a

választott k

böző árnyal

képviselő,

csett letett

Erreth Ján

hogy melyil

foglalni a p

A fővá

Miksa neve

lasztási tus

förlépet má

tidnek a p

vettek, hogy

Amint azon

tatta. a Mát

egyik laptár

mi-val jelez

maradt.

Nem sz

Falk, sem a

mérlegelésé

konstatálni

melyet várn

szinte hagy

lamelyikeé,

A DEBRECZEN

A

Azon idő

tehetségű fest

leledzett, hog

megélni, — be

egy hordár e

mesterművet k

— Uram

berhez — fölaj

előtt* című r

a chicagói mű

megakadályozt

szetek csarnok

— Uram

rem a vevők

születet, hogy

venni, hogy az

pán egy hirlap

gallhóshöz, C

szükség esete

ható ki.

A műaru

maradt.

— Gond

tatá Larilla —

rendszere szer